

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

4 2016

ročník XII.

cena 10,- Kč

Vánoční jarmark

foto: Kateřina Paulíková

foto na titulní straně: Kateřina Paulíková

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

OBSAH

Slovo starosty	2	Staré elektro sbíráme 10 let	24
Výpis z usnesení jednání zastupitelstva	4	Čekají nás vyšší kvóty	26
Informace pro občany	5	25 let odpadového hospodářství	28
Společenská kronika	6	Socha „římského lva“	30
Oprava s omluvou	8	Hosté z Velkých Levár obdivovali... ..	31
Kulturní akce	8	Vzpomínání na hody	33
Mimořádný Svatý rok milosrdenství	9	Mužáci z Lanžhota	34
Poslední letošní pouť	11	Léto s Íqéčkem	35
Vánoční nadílka v knihovně	12	Skautský podzim	36
Výlet za kapličkami	13	Koňarské akce	38
Lanžhotské bosorky	14	Výlov	39
Pověst o Sonnenbergově kříži	15	Áčko se drží v divizi	59
Sonnenbergův kříž	15	Sedmá sezóna kuželkářské ligy	41
Okénko školky	17-19	Tenisté ukončili sezónu	42
Okénko školy	19-22	Jízdní řád	43
Region Podluží	23		

pf 2017

*Krásné prožití vánočních svátků
a hodně štěstí v novém roce přejí všem
spoluobčanům starosta, místostarostka
a všichni zaměstnanci města.*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

ještě ani nedoznely dozvuky hodů a přes krátký podzim se nám kvapem přiblížila zima. Jsem rád, že se nám podařilo dokončit ty velké investiční akce včas. V těchto dnech proběhly kolaudace nové smuteční síně, kolumbária i přílehlých komunikací. Stavba je sice hotová, ale zbývá ji vybavit funkčním a estetickým interiérem. V současné době se dokončuje výroba nábytku a instaluje se vnitřní výzdoba. Zároveň je třeba nastavit systém provozu tohoto zařízení.

Do zimy se ještě podařilo zkultivovat okolí stavby, vysadit novou zeleň a provést parkové úpravy. Jsem přesvědčen, že díky tomu vznikne v Lanžhotě další pěkný kout, který by se mohl stát rovněž jedním z cílů procházek po městě.

V této lokalitě však ještě není vše hotovo. Podařilo se nám sice dokončit opravu hřbitovní zdi, kde jsme operativně a nad plán investic využili novou dotaci z ministerstva zemědělství, ale o to víc se ukázala potřeba dalších nezbytných investic. Mám na mysli opravu márnice a vybudování technického zázemí hřbitova – místa na kontejnery, obslužný vjezd a vodovod na zalévání. I když přípravy probíhají už teď, realizace proběhne příští rok. Je totiž třeba nejprve vše zahrnout do připravovaného rozpočtu.

V listopadu se ještě podařilo dokončit opravu komunikace na ulici Hrnčířská. Jak už jsem zmiňoval, v průběhu stavby se ukázala nutnost opravy kanalizace hned v několika místech. Z toho důvodu se akce trochu protáhla, ale tak už

to někdy bývá, pokud je třeba toho opravit víc. I když se k podobě stavby vyjadřoval dopravní inspektorát, bude nutné „vyladit“ provoz a zvýšit jeho bezpečnost. V plánu je mimo jiné dobudování retardéru. Během této stavby jsme využili přítomnost a kapacity prováděcí firmy a nad plán jsme nechali opravit několik problémových míst na komunikacích kolem rybníku Kout. K tomu jsme použili asfaltový recyklát z původního povrchu silnice. Věříme, že se tak, zatím alespoň částečně, přispělo ke zlepšení stavu v této lokalitě.

Na podzim se ještě rozjela oprava krátké příjezdové komunikace u bytových domů na ulici Kostická, která již byla v havarijním stavu. Do začátku topné sezony bylo ještě potřeba opravit topení v budově staré školy. Naopak jsme nestihli zahájit stavbu zpevněné parkovací plochy a komunikací v lokalitě Kout. Je to z důvodu technicky náročnější přípravy projektové dokumentace kvůli problematice řešení kanalizace a odvodu odpadních vod. V realizaci budeme pokračovat co nejdříve po vyřešení těchto komplikací a získání stavebního povolení.

Zimní období je čas, kdy stavební činnost je velmi omezená, avšak o to více času zbývá na přípravu nových akcí. Z těch připravovaných bych chtěl zmí-

nit vybudování bezbariérového nového chodníku od prodejny COOP na Náměstí po přechod u základní školy, stavbu chodníku na ulici Školní, opravu celého oplocení areálu sokolského stadionu, opravu povrchu betonové plochy a in-line dráhy tamtéž, opravu komunikací na ulici Příční, vybudování chodníku v ulici Nová, rekonstrukci veřejného osvětlení, v plánu je i rekonstrukce Náměstí. Připravujeme rovněž přístavbu mateřské školy, čímž bychom chtěli rozšířit kapacitu a vybudovat novou výdejnu jídla, která bude splňovat moderní hygienické normy.

Z důvodu vytvoření dalších ploch určených k zástavbě budeme pokračovat v projektu Pod Ploty. To ovšem závisí na ochotě majitelů zbývajících pozemků převést je do vlastnictví města. Teprve pak bude možné zde vybudovat inženýrské sítě a vytvořit zde nová stavební místa v souladu s územním plánem. S ohledem na začínající komplexní pozemkové úpravy má město zájem i o další pozemky, tak aby bylo možno vybudovat nová tzv. společná zařízení. Apeluji proto i touto cestou na majitele pozemků, aby nám v této oblasti vyšli vstříc.

Blíží se Vánoce. Tradiční vánoční jarmark, který v Lanžhotě připadá na první adventní víkendovou sobotu, máme již za sebou. Rád bych i touto cestou poděkoval všem, kdo se podíleli na organizaci a přípravě této akce. Největší

foto Tomáš Paulík

zásluhu na tom má zejména kulturní komise, základní i mateřská škola. Kromě již tradiční, přesto nové, kolekce vánočních hrnků, letos přibyla novinka – na základě výtvarné soutěže v základní škole jsme připravili i dětskou variantu. No a pro ty nejmenší připravila kulturní komise novou „službu“ v jednom z jarmarečních stánků – vánoční Ježíškovu poštu.

Na závěr roku město již tradičně pořádá oslavu zakončení roku. Letos ji připravujeme na středu 28. prosince. Opět se můžete těšit na zabijačkový ovar, koncert i ohňostroj. Přál bych si, aby se Vám oslavy líbily minimálně tak jako loni.

A když jsme u těch přání, přeji Vám všem krásné a pohodové Vánoce a hodně štěstí, zdraví a úspěchů v novém roce!

*Mgr. Ladislav Straka
starosta města*

Výpis z usnesení z 10. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 8. 9. 2016

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z10/16/2 program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Plnění rozpočtu za období 1. - 7. 2016
7. Smlouva o právu provést stavbu Zapojení sondy La37 liniová část - dodatek č. 1
8. Zřizovací listina MZŠ Lanžhot – dodatek č. 1
9. Prodej pozemku parc. č. KN 1724/170
10. Výkup pozemků na prodloužení ulice Zahradní
11. Archivace videozáznamů z jednání Zastupitelstva města Lanžhot – materiál Mgr. Hostiny
12. Zrušení aktivní záplavové zóny – materiál Mgr. Hostiny
13. Diskuse
14. Závěr

Z10/16/3 ověřovatele zápisu ověřovatele zápisu pana Petra Uhlíře a pana Františka Hrnčíře a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z10/16/7 uzavření Dodatku č. 1 Smlouvy o právu provést stavbu s MND a. s., se sídlem Úprkova 807/6, 695 01 Hodonín, IČ 28483006, jejímž předmětem je stavba o názvu „Zapojení sondy La37 – liniová část“.

Z10/16/8 Dodatek č. 1 Zřizovací listiny Masarykovy základní školy Lanžhot, okres Břeclav, kterým se mění název školy na Masarykova základní škola Lanžhot, okres Břeclav, příspěvková organizace

Z10/16/9 prodej pozemku parc. č. KN 1724/170 zahrada o výměře 174 m² paní xxx a paní xxx, každé ideální ½, za cenu 35 Kč/m²

Z10/16/10 výkup pozemků v této lokalitě dle nového GP č. 1761-024/2016, podle kterého město Lanžhot kupuje pozemky parc. č. KN 652/8 o výměře 73 m² a parc. č. KN 653/7 o výměře 81 m² od xxx, parc. č. KN 651/35 o výměře 142 m² od xxx a parc. č. 648/15 o výměře 146 m² od xxx, za cenu 10 Kč/m²

REVOKUJE:

Z10/16/10 část svého usnesení č. Z4/15/11 ze dne 11. 6. 2015 týkající se vykoupení pozemků v ulici Zahradní v Lanžhotě dle GP č. 1551-009/2013, a to parc. č. KN 652/7 o výměře 78 m² a parc. č. KN 653/5 o výměře 85 m² od xxx, parc. č. KN 651/33 o výměře 153 m² od xxx a parc. č. 648/11 o výměře 163 m² od xxx za cenu 10 Kč/m²

BERE NA VĚDOMÍ:

Z10/16/5 zprávu kontrolního výboru

Z10/16/6 plnění rozpočtu města Lanžhot za období 1. - 7. 2016

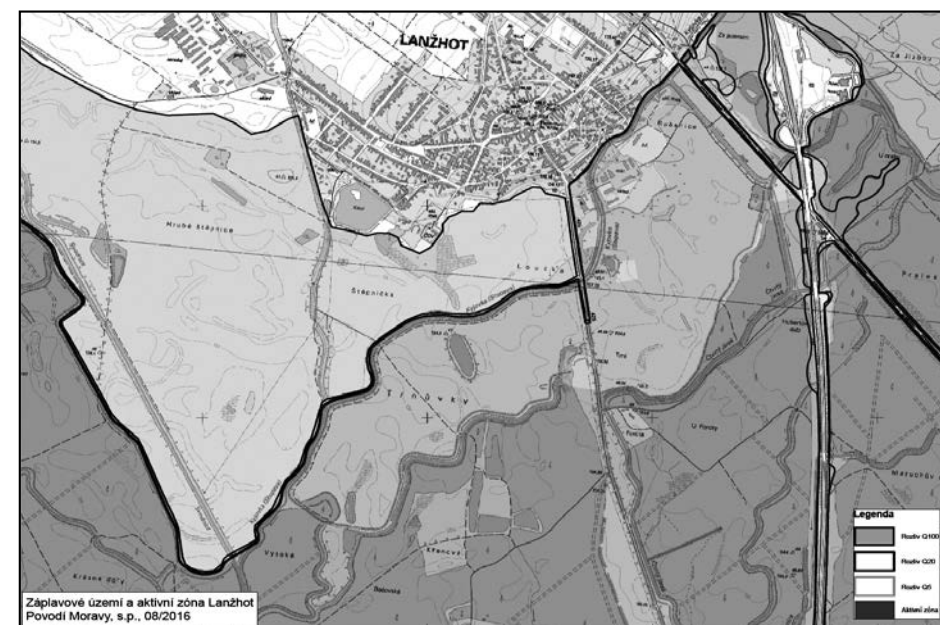
Informace pro občany, kteří mají majetky v aktivní záplavové zóně katastru města Lanžhot

Mgr. Antonín Hostina, předseda spolku
Soutok Lanžhot, z. s.

Dne 13. 9. 2016 proběhlo jednání mezi Povodím Moravy, s. p., a spolkem Soutok Lanžhot, z. s. Cílem jednání bylo poukázat na nepříznivé stránky vyhlášení aktivní záplavové zóny (dále jen AZZ) v jižní části katastru města Lanžhot, které po vyhlášení negativně postihnou jak majetky města, tak občanů. Vedení GR Povodí Moravy, s. p., přislíbilo předložit zákonodárcům návrh úpravy zákona č. 254/2001 Sb. o vodách. Do té doby požádalo a následně

pověřilo zástupce spolku Soutok Lanžhot, z. s., jednáním s občany, kteří mají své majetky v AZZ. Zmocnění zástupci spolku Soutok Lanžhot, z. s., na žádost dotčených občanů navrhnou k vyjmutí z AZZ pozemky, které občanům slouží k rekreační a jiné činnosti.

Občané, kteří mají zájem o vyjmutí svých majetků z AZZ, ať kontaktují zástupce spolku Soutok Lanžhot, z. s., kteří žádosti občanů zpracují a předloží Povodí Moravy, s. p., ke schválení a následnému vyjmutí pozemků z AZZ.

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Dominik Bartoš

Ivana a Tomáš Bartošovi, Záhumní

Tim Andres

Veronika Minaříková a Miroslav Andres,
Břeclavská

Kateřina Viktorie Šošková

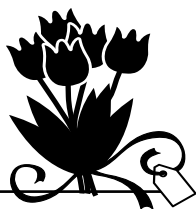
Iveta a Radim Šoškovi, Mlýnská II.

Mia Švachová

Ivana a Jiří Švachovi, Vinohrady

Radomír Stachovič

Monika a Radomír Stachovičovi,
Gagarinova

Výročí narození

98 let

František Uher, Stráže

94 let

Zdeněk Vítovský, II. Příční

92 let

Michal Tuček, Nová

91 let

Jan Prajka, Kostická

Marie Petrlová, Luční

Božena Uhrová, Dolní

90 let

Anna Gálová, Kostická

Věra Skálová, Luční

Jan Bartoš, Luční

Josefa Černá, Hrnčířská

80 let

Anna Šestáková, Gagarinova

Marie Krevňáková, Pastvisko II.

Ludmila Poláčková, K. Čapka

75 let

Miroslav Beneš, Dolní

Ludmila Houdková, Stráže

Jan Horký, Mlýnská III.

Milada Mrláková, Kostická

František Kořínek, Sokolská

70 let

Vojtěch Hakala, Gagarinova

Jana Soldátová, Mlýnská I.

Zdenka Kubíková, Kostická

Jaroslav Tuček, U Hřiště

Jan Mikulič, Mlýnská II.

Ludmila Švachová, Smetanova

Marie Petrlová, Krátká

František Kuruc, Lesíčková

Jaroslava Kubíková, U Stadionu

Jana Kosková, Masarykova

Petr Šindar, MUDr. Kepáka

Jitka Trubačová, Stráže

František Netopilík, Masarykova

František Šesták, U Stadionu

Marie Steinerová, Pastvisko I.

Jitka Čapková, Mlýnská II.

65 let

Věra Bartošová, Zahradní

Marta Procházková, Nádražní

Dana Batková, MUDr. Kepáka

Libuše Černá, Na Dílni

Eva Hlaváčová, Kostická

Věra Hostinová, F. Palackého

Marie Mikuličová, Mlýnská II.

Ludmila Kosková, Gagarinova

Jarmila Pelikánová, Sokolská

Ludmila Helešicová, Dolní

Jaroslava Svačinová, Dolní

Jiří Uher, MUDr. Kepáka

60 let

Pavel Polák, J. Wolkera

Jitka Rabušicová, Nová

Lenka Tučková, U Hřiště

Josef Krásný, Kout II.

Pavel Holý, B. Němcové

Pavel Mikulica, Nádražní

Marie Čabáková, Kostická

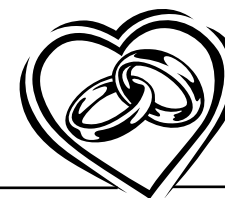
Zdena Ciprysová, U Struhy I.

Eva Vaidová, Kostická

Jiří Brantalík, J. Wolkera

Jan Krásný, Kout II.

Pavel Sukeník, Vinohrady

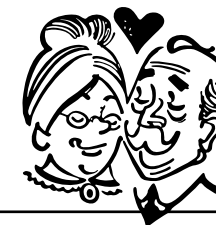
Sňatky

Gabriela Urbanová, Lanžhot

a **Marek Brezovský, Moravská Nová Ves**

Veronika Hübllová, Lanžhot

a **Jiří Košutek, Lanžhot**

Jubilejní sňatky

70 LET MANŽELSTVÍ

Marie a Ladislav Ondryskovi,

M. Šolochova

55 LET MANŽELSTVÍ

Vlasta a Josef Uhrovi, Havlíčkova

50 LET MANŽELSTVÍ

Růžena a Stanislav Cibulkovi, Komárnov

Jiřina a František Kurucovi, Lesíčková

Úmrtí

Karel Ráb, 58 let, Masarykova

Margareta Trubačová, 84 let, J. Nerudy

Marie Straková, 83 let, Komárnov

Antonín Ciprys, 72 let, Sokolská

Drahomír Michl, 77 let, Hrnčířská

Hana Třetinová, 63 let, Lesíčková

František Urubčík, 63 let, M. Šolochova

Lidmila Helešicová, 85 let, U Stadionu

Josef Buřa, 83 let, Na Peci

Zdeňka Králová, 69 let, U Stadionu

Jiří Netopilík, 68 let, Masarykova

Antonín Hrubý, 47 let, Sokolská

Jan Krásný, 59 let, Kout II.

Anastázie Janulíková, 88 let, Luční

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě.

Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Oprava s omluvou

Ze zpravodaje 3/2016 k článku JAK SA PATŘÍ

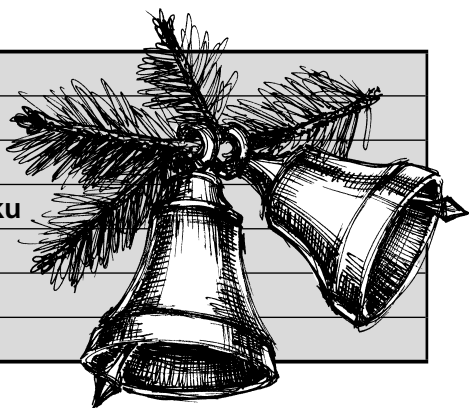
Josef Jožulka Uher

Bubeník pan Kubík z Kostic nebubnoval v kapele Fr. Juráčka, ale Fr. Uhra - Uhříka, částečně i v Brodčance. Se stárkem Jendou Tučkem – Hostinou nestárkoval v Hrubé hospodě v r. 1959 Oldřich Říha, ale Jenda Škrobáček (1935), do nedávna vedoucí sběrného

dvora v Lesíčku. V krátké poválečné historii lanžhotského ledního hokeje patřil mezi nejlepší útočníky (zájem měly Hodonín a Bratislava) a v Blansku jej jako velký talent nářadovce (kruhy, bradla) trénoval olympijský vítěz z Berlína 1936 Alois Hudec.

Kulturní akce

26. prosince	Žehnání koní
26. prosince	Štěpánská zábava
27. prosince	Žehnání vína
28. prosince	Oslavy zakončení roku
14. ledna	Krojový ples
28. ledna	Ples města
25. února	Fašanková zábava

Blahopřání

V letošním roce 16. března 2016 se dožila životního jubilea 85 let paní učitelka **Vlasta Ciprysová**.

Je druhá nejstarší žijící učitelka naší školy. Mezi učiteli, na které rádi vzpomínáme, určitě paní učitelka patří. Vedle učebních povinností nacvičovala i divadla a různé akce. Přejeme jí hlavně zdraví a ať se ještě dlouho potkáváme.

To Vám přejí Vaši žáci.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Mimořádný Svatý rok milosrdenství 2015-2016

Milí čtenáři městského zpravodaje,

v letošním velikonočním čísle městského zpravodaje jsme společně uvažovali o tom, co je v církvi tento rok velmi živé a důležité.

Od 8. prosince 2015 do 20. listopadu 2016 prožíváme Svatý rok milosrdenství, který vyhlásil papež František. Motto tohoto roku je inspirováno větou z Lukášova evangelia: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36). Podle papeže Františka není milosrdenství prázdným pojmem, ale tváří Boha, která se stala viditelnou v Ježíši Kristu. Papež si přeje, aby křesťanský lid během Svatého roku více přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství a uskutečňoval je.

Citoval jsem v této souvislosti pro naše povzbuzení z pastýřského listu našeho metropolity, arcibiskupa Graubnera, k adventu 2015, kde napsal:

„Mimořádnou příležitostí v tomto Svatém roce nabízím všem, kteří nemají pokřtěné děti pro jakékoliv komplikace nebo zanedbání či nedorozumění. Jedinou podmínkou pro křest dětí bude upřímný úmysl jim také předat víru a ve víře je vyučit. Kromě stálé možnosti ve všech farnostech bude společná příprava rodičů na křest dětí ve všech děkanátních městech. Příprava začne po Vánocích a bude uzpůsobena

situaci žadatelů. Těm rodičům, jimž samotným chybí náboženská výchova, bude nabídnuta pomoc.

Podobně mohou dospělí kromě svých farností i v děkanátních kostelích využít příležitost přípravy ke křtu či prvnímu svatému přijímání a biřmování, nebo najít pomoc při návratu k přijímání svátostí třeba po dlouhé době.

Chtěl bych se zastavit u dalšího pastýřského listu, který náš metropolita adresoval našim rodinám na začátku letošního školního roku a kde ve skutečnosti pokračuje ve svém povzbuzení ze začátku Svatého roku. Ve zkratce, když se rozhodneme pro křest svých dětí, nelze to oddělit od křesťanské výchovy.

Píše: „Dovolte však, prosím, abych vedle přání k začátku školního roku se Vám svěřil i s jednou ze svých bolestí. Raduji se z každého pokřtěného dítěte, ale mám starost o velkou část z nich, protože nejsou vychovávány ve víře vůbec, nebo chodí do náboženství jen do prvního svatého přijímání. U každého křtu dítěte někdo slíbil, že je vychová a vyučí ve víře. Slib před Bohem je velmi vážná věc. Křtem jsme děti zavázali ke křesťanskému životu. Když je nenaučíme křesťanský život, těžce jim ubližujeme. I když už školní rok začal

a přihlášky do náboženství měly být podány před prázdninami, přihlaste, prosím, nepřihlášené děti mimořádně aspoň nyní, a to i do vyšších ročníků, včetně situací, kdy už nějaký čas nechodily. Všechny školy – i střední a učňovské – mají povinnost zajistit výuku náboženství, když se přihlásí aspoň sedm žáků. Pokud je jich někde méně, mají děti a mládež možnost výuky na každé fari. Školní náboženství však nestačí. Děti potřebují příklad a zkušenost víry v rodině i ve farním společenství.

Milí rodiče, vidí Vás děti klečet při modlitbě? Mluvíte s nimi někdy o svém životě s Bohem? Snažíte se budovat domácí církev, když společně nasloucháte Božímu slovu a učíte se jeden v druhém vidět Krista a dávat si navzájem lásku Ducha Svatého? Nejsme andělé a všichni hřešíme. Proto potřebujeme pokání a odpuštění. Kardinál Dolan v jedné knize vzpomíná na manžele, kteří slavili 65. výročí svatby. Když se jich ptal na jejich tajemství, manžel odpověděl: „Když jsme se brali, řekl nám kněz, že každý večer před spaním si máme kleknout vedle sebe u postele, pomodlit se spolu Otče náš a pak se jeden druhému omluvit za cokoli, čím jsme jeden druhého zranili. Bez ohledu na únavu, rozzlobení či rozrušení jsme nikdy neměli ulehnout, aniž bychom si řekli „promiň“, když mezi námi něco skříplo. Měli jsme i hodně těžká období, ale toto jsme dodrželi.“ Jak jednoduché! V manželství není důležité, kdo má pravdu, kdo vyhraje, ale kdo více miluje, kdo umí z lásky odpouštět s vědomím, že on sám potřebuje odpuštění od lidí i od Boha. Milosrdná láska nepohrdá spravedlností, ale ze

soucitu ji překračuje, když doplňuje, co druhý v lásce nedotáhl. Láska, která odpustí, nikdy odpuštěnou vinu nepřipomíná, ale vidí druhého novými očima jako očištěného. Draží rodiče, zaveďte tuto praxi do Vaší rodiny a naučte to i Vaše děti. Zachráníte svou rodinu před nebezpečím rozpadu, dětem zajistíte lásku domova, na kterou mají právo, a budete z nich mít radost i v budoucnosti. Nemůžete dát dětem nic většího, než dobrou křesťanskou výchovu.“ (Převzato z ACO 2016/07 Příloha č. 1 strana 2)

Myslím, že ke slovům našeho metropolitě není třeba již nic dalšího přidávat. Přeji Vám tedy, kteří jste se rozhodli pro křest vašich dětí, aby se Vám dařila jejich křesťanská výchova.

A nakonec přeji Vám všem, čtenářům městského zpravodaje požehnané vánoční svátky a pokoj pramenící ze vzájemného odpuštění a usmíření ve Vaších rodinách a v novém roce hojnost Božího požehnání.

Váš duchovní otec Josef

Poslední letošní pouť

Jaroslava Bartošová

Jsou místa, která si oblíbíme a pravidelně navštěvujeme. Patří k nim i oblíbená poutní místa. Naše farnost putuje každý rok na dušičkovou pouť na Svatý Hostýn, která je vždy druhou říjnovou sobotu. Zažili jsme na ní různé počasí, deštivé, mrazivé i slunečné, kdy jsme se mohli pokochat i krásným barev-

ků, kteří zde hledají duchovní útěchu. O historii a tradici Hostýna jsme již článek ve zpravodaji měli v čísle 4/2010, proto se k ní nebudu vracet. Ti mladší, kteří článek nečetli a chtěli by se něco více dovědět, mohou navštívit webové stránky Hostýna, kde je velmi podrobně historie tohoto poutního místa popsána.

Závěru letošní pouti patřila návštěva Velehradu. Většina účastníků byla potěšena, že si může prohlédnout překrásnou barokní baziliku Nanebevzetí Panny Marie, která je po rozsáhlé rekonstrukci. Bylo to pěkné zakončení naší pouti. Nezbývá

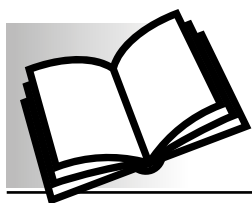

ným pohledem na Hostýnské vrchy. Už mnoho let organizuje tuto pouť Marie Uhrová, a přestože poslední roky má s obsazením autobusu dost velké problémy, zatím to nevzdala. Dá se tedy říct, že to už není pouť jen farní, ale děkanátní, protože poutníci byli v podstatě z celého děkanství.

Toto mariánské poutní místo stále přitahuje k návštěvě spoustu poutní-

ků, než Marii Uhrové poděkovat za trpělivost při organizování tohoto poutního zájezdu.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT

Okénko knihovny

Vánoční nadílka v knihovně

Jitka Petřlová, knihovnice

Městská knihovna Lanžhot o letošních Vánocích naděluje nejen sobě, ale i čtenářům, dárky v podobě elektronické čtečky a kolekce pěti společenských her.

Od prosince tedy rozšiřujeme svoje služby o půjčování elektronické čtečky. Pro čtenáře byla zakoupená čtečka PocketBook Touch. Přijďte si elektronickou čtečku půjčit a vyzkoušet, jaké možnosti nabízí moderní čtení. Čtečka má jednoduché ovládání, velikost písma snadno přizpůsobíte vašim požadavkům. Elektronická čtečka se půjčuje na jeden měsíc na základě smlouvy o výpůjčce a složení vratné kauce v hodnotě 500 Kč. Se čtečkou si čtenář může odnést domů i CD s volně dostupnými knižními tituly.

Další novinkou je půjčování společenských her od společnosti Albi. V nabídce najdete rodinné hry Ubongo, Osadníci z Katanu a Panic Lab, vzdělávací hru V kostce zvířátka a abstraktní hru Quarto.

Hry si můžou děti zahrát v knihovně nebo si je odnést na společné hraní domů.

V případě čtečky i společenských her platí, že jsou k vypůjčení jen pro registrované čtenáře knihovny starší 15 let. Mladším čtenářům budou hry a čtečka zapůjčeny pouze proti podpisu dospělé osoby.

Ráda bych se ještě vrátila k naší podzimní akci v knihovně a tou byla literární soutěž pro děti základní školy Mýty a legendy

mého kraje. Díky Lence Topolanské z občanského sdružení Lužánek se děti páté a sedmé třídy seznámily s tragickými nebo záhadnými příběhy, které se váží k božím mukám a kapličkám v okolí našeho města. Děti naplněny novými vědomostmi pak sepisovaly pravdivé nebo smyšlené příběhy z historie našeho města.

Pro všechny soutěžící děti byly nachystány hodnotné dárky od Reiffeisenbank Břeclav a Bors Břeclav. Výherci této soutěže dostali vstupenku do divadla Polárka a lístek do Vida centra.

Výherkyní v mladší kategorii byla Eva Spevářová ze třetí třídy a výherkyní ze

starší kategorie byla Kateřina Barancová z osmé třídy. Všem dětem za zapojení do soutěže děkujeme. Soutěž proběhla pod záštitou Jihomoravského kraje.

Na závěr si Vám dovoluji popřát krásné a spokojené vánoční svátky a rok 2017 ať Vám vyjde podle Vašich přání.

Výlet za kapličkami

Jakub Gergel, Aneta Hryzláková, Jiří Mužík, Tamara Mikičová, Adéla Gregorová, Dominik Košutek, Petr Tuček - 7.A

V říjnu naše třída zavítala na radnici, kde se od paní Topolanské z občanského sdružení Lužánek dozvěděla o projektu na záchranu lanžhotských kapliček a křížů. Knihovna navíc vypsalá soutěž o nejzajímavější příběh nebo fotku s těmito památkami, a tak jsme se domluvili, vzali kola a vyrazili za nimi.

V sobotu 22. října jsme se v krásný slunečný den sešli u lanžhotského kostela. Po půl hodině čekání na Dominika jsme se o půl jedné odpoledne vyfotili u sochy sv. Jana Nepomuckého. Po první fotce našeho putování jsme se rozjeli k Morové kapličce v Kútě. Při focení této památky si Kuba

Gergel stoupl na kolo, aby fotku ozvláštnil. Pak byl na programu kříž u Hrnčířových domu. Benešových kříž u Jazérka jsme dvacet minut hledali, až jsme se zeptali jednoho Lanžhotčana, kde

se křížek nachází. Nakonec jsme ho našli schovaný za zatáčkou. Vyfotili jsme se u něj a vyrazili k Heleninu kříži. Tam jsme se občerstvili a někteří z nás se rozhodli chytat užovky. Po nekonečném lovu užovek a focení jsme vyrazili k další památce. Po dlouhé hrbolaté cestě jsme na poli našli sochu Jana Nepomuckého. Adéla se už ale nechtěla fotit, tak fotila nás. Opět jsme se napili a utřeli boty od bahna a vyrazili jsme k Šuldysovu kříži, který jsme nakonec nenašli.

Vyrazili jsme po hlavní silnici směrem na Lanžhot a za chvíli jsme potkali kříž Kateřiny Pivničkové. Před Lanžhotem jsme si dali pauzu a po ní jsme o deset metrů dál potkali Lékárníkových kříž. Potom jsme jeli k boží muce Súhradské. Jakmile jsme se vyfotili u Súhrad, jeli jsme ještě k boží muce sv. Marka.

Výlet byl krásný, líbil se nám a určitě někdy naplánujeme další.

Lanžhotské bosorky

Radek Topolanský, 5.A

Mám stařečka, který je velmi moudrý, pamatuje si toho hodně z minulosti a velmi často mně i bratrovi vypráví příběhy. Jednoho dne mi vyprávěl o bosorkách!!! A já jsem toho využil a tento příběh píšu.

Bylo to na konci 19. století, když můj prastarček Michal Švirga šel s kamarádem do Hrubé hospody – tam, kde dnes stojí Společenský dům.

Při odchodu domů šli Lipovou ulicí, kde u popisného čísla 10 stál dřevěný plot a na něm seděla černá kočka. Ta po nich skočila, ale Michal byl statečný a nebal se, takže vytrhl plaňku z plotu i s hřebíkem a kočku praštil do packy. Pak rychle i s kamarádem utíkali Komárnovem až dolů k domu s číslem popisným 104, kde bydlel a za nimi bylo slyšet jen funění. Oba vběhli do stodoly a vlezli na půdu. Rychle si stoupli na poklop a tím, že byli těžcí (máme to v rodu), poklop pořádně zatížili a bosorka se na půdu nedostala. Říká se, že bosorky ztrácejí moc ve dvanáctou hodinu noční. Druhý den ráno byl poklop i zeď celé poškrábané. Bosorky se mění z koček v ženy a jsou to záporné bytosti, nikoli dobrosrdečné.

Každý den Michal odnášel nadojené kravské mléko nahoru do Komárnova do mlékárny, která bývala vedle domu MUDr. Kepáka. Při od-

chodu si Michal povšiml staré paní se zavázanou rukou, která se na něj škaredě dívala, a hned si řekl, že to určitě byla ta bosorka.

Jsem rád, že se tento příběh nezapomene.

Pověst o Sonnenbergovém kříží aneb lesník Franta a pomatenec Pepa vyskoč

Jiří Šulák, 7.A

Děcka, dnes vám budu vyprávět příběh, co sa stau ešte před tým, co sem sa narodiu. A to je mi už dvaosmdesát roků. Tož začneme!

Jednu sa jednej mamičke a jednému tatíčkovi narodiu syn. Byl chytrý, a tak ho dali do učeňá na lesníka. Zhruba ve stejnou dobu sa narodiu taky kluk, kerý byl tak blbý, že ani svoje méno nevěděu. Náš milý lesník si už nehrá s děckama na babu. Spíš sa už za děvčicama ohléda. Jednu děvčicu si aj vzau. Měli děcka a starali sa o nich. Jeden rok sa kradlo hodně dřeva, keré sa mělo prodávat. Franta, tak mu říkali, musel po večerech to dřevo hlídat.

„Už su doma,“ řekéu, spíš zavolau, ket sa jednu vrátii dřív. „Tatínku, jak ste sa měli?“ zeptaly se jejich tři děcka. „Ano, tatínku, co že ste tak brzo doma?“ dodala maminka.

„Víte, maminko, že máte narozeniny?“ řekl a vytáheu z kabátu velké perníkové

srdce a vlepil jí hubičku, enom to mlasklo. „Děkuju,“ řekla dojatě maminka. „Zíttra ale budu celý deň preč,“ pokračoval Franta. „Tož kvůli mně nemoséus,“ usmívala se maminka. „Ale moséu,“ usmál se tatínek.

Druhý deň šel Franta do práce. Celý deň mu byl nejaký divný, jak ket by někdo měl umřít. Nastala noc. Zapálil svíčku, aby viděu, a hlídal. Najednu uslyšel šramot a něco jako pokus o mlúvení. „Kdo to je, mám zbraň,“ zakřičel. A najednou ho ten pomatenec, o kerém sem už múviu, praštil sekerú a zabiu ho. Potom utékeu do tmy. Nikdo ho už neviděu.

Druhý deň našli Frantu v lesy díky jeho svíčke, která zapálila les. Naštěstí deň před tým pršauo, takže to byl enom čúd a ten tam přivědeu lidí. Do dneška sa neví, kde pomatenec jménem „Pepa Vyskoč“ skončil. Asi to zostane záhadú.

Ale možná vy to vyřešíte.

Sonnenbergův kříž

Kateřina Barancová 8.A

Byl to pochmurný den. Na obloze se honily mraky a bylo šero. V hlubokém podvečerním tichu šly lesem slyšet jen šouravé kroky mladého hajného. Na zádech se mu houpala flinta a kamizolu měl ušpiněnou skvrnami od kávy. Na rozčepýřených blondatých vlasech mu seděl klobouk s pár děrami, kterými mu na tváře prosvítaly opožděné sluneční paprsky, a vesele si do ticha

pobrukoval píseň, kterou mu ráda zpívávala jeho milá.

Šel na obchůzku, kterou dělával párkrát do týdne. V lesích kolem Lanžhota, které měl na starosti, se většinou nic zvláštního nedělo. Krom srn a pár divočáků, kteří se prodírali kolem, zde nebylo ani živé duše, ale přesto se v takovém šeru mladý Sonnenberg chvílemi zastavoval a díval kolem, aby se přesvědčil, jestli se kolem potuluje

někdo jiný krom něho, nebo si jeho strach dovoluje vytvářet iluze.

Měl svoji práci rád. Celou dobu pobýval v přírodě a staral se o to, aby to tam hezky vypadalo. A také mohl být sám. Tak, jak to měl rád. Sem tam potkával lesní zvěř, nebo jiného hajného. Někdy se však stalo, že potkal mladé pacholky, kteří se jeho les chystali znečistit. To se však naštěstí stávalo málokdy.

Až byla skoro úplná tma, kdy si pomalu neviděl na špičku nosu, rozhodl se, že se obrátí a vydá se na cestu domů. Zpět se to vždy zdálo o hodně kratší a cesta mu ubíhala rychleji, když věděl, že se za chvíli uvidí se svou dívkou a dostane teplou večeri.

Po chvíli zaslechl zvláštní zvuky. Hádal, že to je jenom nějaké zaběhlé zvíře, tak si s tím nedělal hlavu. Když se však začaly přibližovat, propadl panice. Srdce mu bušilo rychleji a přidával do kroku. Sálh po flintě. Když už ji pevně držel v ruce, otočil se.

O pár metrů za ním se vláčel neznámý muž. „Dobrá večer, pane,“ řekl poněkud vystrašeně Sonnenberg. „Co v tak pozdní chvíli pohledáváte v lese? V Lanžhotě už jistě všichni sedí doma s rodinami,“ povídal. Zprvu čekal na mužovu odpověď, té se ale nedomáhal. Jak se k němu muž přibližoval, zjistil, že je to vlastně mládenec podobně starý, jako byl on sám.

„Ztratil jste se?“ zkusil to Sonnenberg opatrně ještě jednou. To už však po malém okamžiku ležel zády ve vlhkém podzimním listí. Nejprve nevěděl, co se děje. Až ucítil na týlu tupou bolest, uvědomil si, že je něco špatně. Neznámý mládenec ho držel u země a druhou rukou ho mlátil kamenem do hlavy. Sonnenberg volal o pomoc a ve tváři měl vepsanou hrůzu. Bojoval do poslední chvíle, chtěl za každou cenu přežít. Slíbil přece své dívce, že se vrátí domů. Ten slib už však nikdy nedodržel.

Vrah, který se zdál pomatený, po svém krvavém činu odchvátal pryč a nechal ubohého mladíka ležet ve své vlastní krvi opřeného o strom. Oči měl do široka otevřené a po tváři se mu koulely slzy, které se mísily s rudou, teplou krví. Flintou, kterou do poslední chvíle držel v ruce, ani jednou nevyštělil. Neměl sílu na to, aby vystřelil po člověku. A než se rozhodl, že v sebeobraně by nejspíš vystřelil mohl, bylo příliš pozdě.

V lese ho našel ležet až jiný myslivec. Sonnenberg údajně ležel na zemi a vypadal, jakoby spal. Kolem hlavy měl rudou svatozář, která připomínala ukrutný čin, který se na tomto místě stal. Na tom místě v lanžhotských lesích donedávna stál i kříž, který byl nazván „Sonnenberggrub“ právě po krutě zabitém mláďenci. Před pár lety však zmizel a zbyl z něj jen kamenný podstavec.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT Okénko školky

Školičkové hody 2016

Iveta Uhrová

14. září se již po devatenácté konaly v mateřské škole tradiční školičkové hody se stavěním máje. Děti se na blížící hody radostně připravovaly. Zpívaly hodo-
vé písničky, vyprávěly si o tradici hodů, malovaly, tancovaly atd. Nechyběla ani vycházka k přivezené lanžhotské máji. Po slavnostním zahájení letošních hodů na zahradě školky se vydal průvod k letošnímu stárkovi Vítku Řihovi. Vydařené počasí se stalo příslibem hojné účasti rodinných příslušníků dětí, ale i široké veřejnosti. Bohatý průvod dětí, převážně v lanžhotském kroji, vedl tatínek stárka. K pochodu a tanci zahrála dechová hudba Lanžhotská osma. K dětem se rovněž přidala lanžhotská chasa, která každoročně pomáhá se zařizováním školičkové májky. Po verbuňku chlapců, předání praporu a milém pohoštění u rodiny stárka se vydal průvod opět do mateřské školky, kde již byla připravena hodo-
vá mája. Za tradičního křičení horé a dost tatínci spolu s chlapci, kteří nadšeně zahrabovali jámu, školičkovou máju hrdě postavili. Tento, snad nejpěknější, okamžik našich hodů byl zakončen pís-

foto Kateřina Paulíková

ničkou Tá lanžhotská mája tenká. Na závěr nechyběl samozřejmě tanec dětí, polka a vrtěná a poděkování paní ředitelky všem, kteří přispěli k úspěšnému průběhu školičkových hodů 2016. Za podporu děkujeme a těšíme se na příští rok, a to už po dvacáté!

foto Kateřina Paulíková

Bramboráček – strašáček

Jana Ciprysová

Výstavka bramboráčků se vydařila. Zúčastnilo se hodně dětí a rodičů. Měli možnost se tvořivě „vyřádit“, a tím vyjádřit své pocity, emoce při tvoření. Zábavné to určitě bylo, protože nám děti vyprávěly,

kolik legrace si při tom doma užily. Máme radost, když se rodiče zapojí do akcí, které pořádáme, i když to pro někoho nemusí být lehké. Bramboráčky ozdobili šatny školky a do teď se těšíme z jejich příně :)

Projektový týden v lanžhotském muzeu

Iveta Uhrová

Školičkovými hody lidová kultura v naší mateřské škole neskončila. V rámci projektového týdne, od 26. do 30. září, jsme spolu s dětmi oživila lanžhotské muzeum. Již při vstupu do muzea jsme načerpali atmosféru života našich předků. Nejdříve jsme si prošli jednotlivé místnosti, diskutovali jsme o starožitných věcech, nábytku, kroji, nebo jsme jen pozorovali a vychutnávali si ticho s vůní starého obydlí. A protože nám počásí víc než prálo, byl na dvoře

muzea připraven bohatý program. Děti poznávaly hmatem starožitné věci, seznamovaly se s lidovým ornamentem pomocí

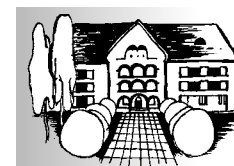

Projektový den v muzeu, foto Kateřina Paulíková

omalování a pexesa. Převlékaly se za hospodáře, hospodyňky. A snad největším zážitkem pro ně bylo praní na valše a věšení prádla. Vše jsme provázali lidovou písni, hrou a říkadly. Každý den navštívila muzeum jiná třída. I když byl program velmi podobný, děti z jednotlivých tříd si jej jinak užívaly, různé jej obohacily a vždy nás mile překvapily. Čím více měly možnost si vše samy vyzkoušet, tím lépe si mnohé zapamatovaly.

Děti v muzeu, foto, Kateřina Paulíková

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
Okénko školy LANŽHOT

Dýňování 2016

Kateřina Barancová, 8.A

Ve středu 21. září se před školou jako každý rok uskutečnilo oblíbené Dýňování. Děti si přinesly dýně a nožíky, pomocí kterých oranžové tykve upravovaly a vytvářely z nich nejruznější strašidelné i veselé

obličejů. Celkem se akce zúčastnilo přes šedesát dětí včetně jejich rodičů a prarodičů. Na závěr strašidýlka děti slavnostně rozsvítily.

Děti změřily své běžecké síly

Mgr. Jana Polášková

V úterý 27. září 2016 jsme se již počtvrté zúčastnili běhu v areálu archeologického naleziště v Mikulčicích. Závodů se zúčastnili žáci pěti škol z regionu Podluží a změřili své síly na tratích různých délek. V jednotlivých kategoriích, především v těch mladších, se naši žáci rozhodně neztratili. V běhu na 400m vynikala se svým umístěním trojice: Šárka Jurošková (1. místo), Marta Líbalová (2. místo), Laďka Hasilová (4. místo). V kategorii mladších dívek na trati 200m se probojovala děvčata Zuzana Adámková (2. místo), Pavlína Uhrová (3. místo), Lucie Tučková (6. místo). Medailisté získali krásné kožené medaile, hodnotné ceny, diplomy,

ostatní závodníci sladkosti. Atmosféru celého závodu podtrhla výborná organizace závodu a slunné počasí.

V pátek 23. září se v rámci soutěží ASŠK naše škola zúčastnila, tentokrát v Charvátské Nové Vsi, závodů šestičlenných družstev v přespolním běhu. Žáci byli rozděleni opět do kategorií dle roku narození a potýkali se tentokrát nejen s velkou konkurencí škol okresu Břeclav, ale již podstatně delšími tratěmi, jako 1 500 m a 3 000 m. Jako vždy kralovala škola Slovácká, která je speciálně zaměřena na lehkou atletiku a má ryze sportovní zaměření. V jednotlivcích nejlepšího umístění ze všech závodících dosáhl Filip Straka v běhu na 1 500 m (10. místo).

Připomněli jsme si hrůzy 2. světové války

Kateřina Barancová, 8.A

Na začátku října jsem se s osmou a devátou třídou vydala na exkurzi do Národního památníku II. světové války k Hrabyni, kde jsme si měli připomenout dějiny a hrůzy druhé světové války. Zjistili jsme, jak se za války bojovalo, jak žilo civilní obyvatelstvo a poznali jsme i kulturní život v průběhu války. Celá prohlídka byla rozdělena na několik částí – od bojů československé armády až po holocaust a koncentrační tábory. Po celou dobu nás provázel Mgr. Franti-

šek Trávníček z Českého svazu obce legionářské. Povypprávěl nám, co se za války

dělo a ke každému exponátu pro nás měl povídání. Všechno z toho, co nám přednášel, bylo nesmírně zajímavé. Po prohlídce pomníku jsme se vydali do areálu čsl. opevnění Hlučín - Darkovičky, které bylo vytvořeno v letech 1935 - 1938. Českoslovenští vojáci zde bránili hranice před možnými útoky nepřátel. Bylo nám vysvětleno, jak to v těchto opevněních fungovalo a jak zde vojáci žili. Nikdo z nás si nedovedl představit, že by dnes musel něco takového podstoupit také. Sama za sebe musím říct, že mi tato exkurze přišla hodně zajímavá. Myslím, že všichni by měli vědět, co

se za druhé světové války odehrávalo a nemělo by to zůstat zapomenuto, abychom nedělali stejné chyby jako lidé v minulosti.

Lukáš Hejlík pobavil první i druhý stupeň

Natálie Ciprysová, 7.A

V druhé polovině října k nám do Lanžhota již potřetí zavítal oblíbený český herec Lukáš Hejlík se svou literárně - divadelní show LiStOVÁní. Tento rok však nepřišel pobavit jen 2. stupeň, ale i děti z 1. stupně. Pro ně si herci připravili představení knihy Eliáš a babička z vajíčka od spisovatelky Ivy Procházkové, která napsala příběh o chlapci, jehož rodiče

na něho nemají čas, a tak si vymyslí novou netradiční kamarádku. Žákům 2. stupně zase představil knihu Dračí polévka od spisovatelky Aleny Ježkové. Je to příběh chlapce Longa, který jakoby žije dva životy. Zatímco doma mluví vietnamsky a jí hůlkami, ve škole mluví česky, jí příborem a jmenuje se Láďa. Představení jsem si moc užila, bylo vtipné i velice zajímavé.

Musím sice uznat, že tentokrát bylo vystoupení poněkud kratší, než jsem očekávala, ale i tak jsem se u něj hodně pobavila. Doufám, že k nám Lukáš Hejlík se svým LiStOVÁním přijede i příští rok a vybere stejně zajímavé příběhy, jako byly ty doposud.

Kam po základní škole? Veletrh napověděl

Kateřina Barancová, 8.A

Ve dnech 18. a 19. října se v břeclavském domě školství konal už dvacátý veletrh středních škol, kam se přijelo představit mnoho škol z Břeclavi a širokého okolí. Studenti se zde mohli porozhlédnout a ti, kteří neměli tušení, kam po základní škole budou pokračovat, si určitě našli nějakou školu, která se jim zdála zajímavá. Výběr byl široký - od učebních oborů až po gymnázia, zdravotnické školy a různé umělecké obory. Na veletrh střeňích škol by se měli dostavit hlavně ti žáci, kteří nemají vůbec žádnou představu o tom, co by chtěli v budoucnu dělat. Jistě si zde každý najde něco, co by ho bavilo. K vidění byly také studentky strážnické školy módního návrhářství, které se představily ve svých modelech. Jednou z nich byla i letošní absolventka naší školy Denisa Létalová. (viz foto)

D. Létalová

Nad Lanžhotem se prohánějí draci

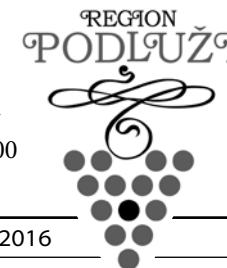
Natálie Ciprysová, 7.A

Stejně jako v minulých letech se i letos v polovině října konala u bývalého majáku za solární elektrárnou lanžhotská Drakiáda. Sešlo se na ní přes šedesát dětí se svými draky. Ti byli kupovaní, ale i domácí výroby. Na své děti se přišlo podívat hodně rodičů, protože bylo krásně slunečno a větrné počasí drakům přálo a ti krásně létali. Děti byly moc rády, že se akce vydařila a navíc každý dostal malou sladkost za účast. Zúčastnil se i pan učitel Líbal, který vtipně dodal, že měli draka opět nejvyš, protože měli opět nejdelší vlasce. :)

REGION PODLUŽÍ

S přicházejícím koncem roku bych ráda připomenula kulturní a sportovní akce pro děti i dospělé, které v letošním roce proběhly v režii či pod záštitou Regionu Podluží. Akcí se zúčastnilo cca 2 000 účinkujících (především dětí), obecnostva nepočítaně.

Štafetový běh Boba Zháňala pro děti ZŠ	12. 10. 2016
Zpěvák Slovák	26. 6. 2016
Atletické přebory pro děti ZŠ	30. - 31. 5. 2016
Setkání mužských sborů	21. 5. 2016
Verbíř Podluží – soutěž pro dětské verbíře	15. 5. 2016
Štafetový závod na kolečkových bruslích pro děti ZŠ	5. 5. 2016
Cyklovýlet „Otvírání jara na Podluží“	22. 4. 2016
Zpěvák Podluží – soutěž pro děti ZŠ	10. 4. 2016
Přehlídka dětských folklorních souborů	2. 4. 2016
Lužická laťka – soutěž ve skoku vysokém pro děti ZŠ	17. 3. 2016
Meziobecní turnaj v kuželkách	24. - 25. 2. 2016
Ples Regionu Podluží	29. 1. 2016

Žáci ZŠ Lanžhot, foto Denisa Spevárová

Štafetový běh Boba Zháňala

Dne 12. 10. 2016 proběhl v Hruškách pod záštitou Regionu Podluží již XVIII. ročník štafetového běhu Boba Zháňala. I přes velmi sychravé počasí přijely o pohár bojovat děti z osmi základních škol členských obcí Regionu Podluží. Děti tentokrát zápolily na nové trase, lemované skandujícími diváky. Závod proběhl v rekordním čase a především bez úrazů. Pohár nakonec „zůstal doma“ v Hruškách, druhé místo obsadily „naše“ děti - ZŠ Lanžhot a třetí nejrychlejší byly děti z Mikulčic.

Staré elektro sbíráme 10 let, vydalo by na sedm set rozhleden

Elektrowin, a. s.

Ocelová konstrukce rozhledny na pražském Petříně váží asi 175 tun. Jen ze železa získaného z vyřazených elektrospotřebičů, které u nás lidé za posledních 10 let předali k recyklaci, by se takových rozhleden dalo postavit sedm set.

Zároveň se takto podařilo „vytěžit“ množství dalších surovin, aniž by se tím dále ztenčilo ubývající nerostné bohatství. Díky stále vyspělejšímu recyklačním technologiím se totiž daří získat zpět a znovu využít kolem 90 procent materiálů, z nichž jsou elektrozařízení vyrobena. Například běžná mikrovlnná trouba je z více než poloviny vyrobena ze železa, přibližně 16 % její hmotnosti tvoří sklo a 12 % plasty.

Co z domácností mizí a v jakém množství, to je dobře vidět zejména posledních 10 let, kdy se v České republice vyslou-

žilé elektro systematicky sbírá a recykluje. ELEKTROWIN, který je největším českým kolektivním systémem a zajišťuje zhruba polovinu tuzemského sběru a recyklace, se za tu dobu postaral o sběr a následnou recyklaci více než 15 milionů spotřebičů.

Sesbírané spotřebiče položené jeden za druhým by vytvořily řadu měřící přes 6 000 kilometrů, takže by se daly hned dvaapůlkrát vyskládat po obvodu státní hranice České republiky.

Století vytrvalci i jepičí život

Některé spotřebiče, které dnes běžně používáme, se v českých domácnostech začaly zabydlovat už začátkem 20. století. Patří mezi ně třeba lednice, pračky nebo vysavače. Souviselo to s vlnou masového

připojování ke vznikající elektrické rozvodné síti.

Od té doby jim přibýly nové funkce, změnil se design, základní technologické principy ale zůstaly stejné. A nedokážeme si bez nich představit každodenní život. Potvrdil to i průzkum, který ELEKTROWIN letos uskutečnil. Více než polovina dotázaných by si vzala lednici dokonce na pustý ostrov – tak je pro ně nepostradatelná. Pětina by ocenila, kdyby jim život Robinsonů zpříjemňovala pračka.

Jepičí život mají naopak přístroje s paměťovým nosičem. Typickým příkladem byl hit 90. let, videorekordéry systému VHS. Ty velmi rychle vystřídaly CD přehrávače, které jsou v posledních letech nahrazovány paměťovými médii.

Některá elektrická zařízení, která jsme ještě nedávno mohli vidět jen v muzejních sbírkách, se naopak do domácností vracejí. Jsou to hlavně kuchyňské roboty s bohatým příslušenstvím pro domácí výrobu nejrůznějších pochutin, které se naposledy masově vyráběly ve 30. a 40. letech 20. století. Některé nesou dokonce stejnou značku, je pravděpodobné, že se jejich výrobci inspirovali i ve vlastních firemních muzeích.

Novinka Made in EU

I když tedy není většina běžně používaných spotřebičů v českých domácnostech žádnou novinkou, stále ještě poměrně nový je způsob, jak s nimi nakládáme po skončení jejich životnosti. Když totiž našim předkům dosloužila lednice nebo vysavač a skutečně již nešly opravit, zůstávaly dál – „na památku“. Jejich pořízení totiž představovalo tak velkou investici,

že vyhodit je bylo nepředstavitelné. Kam také?

K větší obměně domácích spotřebičů začalo v českých zemích docházet až v 60. letech minulého století.

Ucelený systém jejich sběru a recyklace se ale začal rodit teprve na počátku nového tisíciletí, přesněji po roce 2005, tedy právě před deseti roky, kdy se do české legislativy promítla tehdy nová evropská směrnice.

Díky tomu se staré spotřebiče postupně přestaly házet do popelnic, a když se nevěšly, vozit na černé skládky. Jinde v Evropě systém fungoval dříve, u nás byly vytvořeny základy pouze pro televize, chladničky a žárovky, což byla nová povinnost vyplývající z členství v Evropské unii.

Na rozdíl od některých jiných direktiv, má ta odpadová jednoduchou logiku. Vychází z toho, že nejlepší je odpad, který vůbec nevznikne. Většina toho, čeho se zbavujeme, se totiž skutečně dá úspěšně recyklovat a získané suroviny znovu použít.

Čekají nás vyšší kvóty, Češi je mohou zvládnout

Elektrowin, a. s.

Podle nové legislativy by v roce 2016 měl každý z nás ročně odevzdat k recyklaci zhruba 7 kg starého elektra, což bylo ještě před pár lety nepředstavitelné množství. Nakonec to ale opravdu dokážeme.

Podle původního požadavku evropské směrnice bylo určeno, že se musí v každé členské zemi ročně vysbírat nejméně čtyři kilogramy elektroodpadu na každého obyvatele. Na každého obyvatele České republiky včetně dětí nyní připadá kolem pěti kilogramů reálného sběru. V roce 2016 ale vstoupil v platnost již zmíněný nový způsob výpočtu těchto kvót, který tuto kvótu významně navýšil. Doposud jsme však bez problémů požadavek evropské směrnice plnili, dokonce i s rezervou.

Česká republika bude muset podle nových parametrů zajistit sběr a recyklaci takového množství vysloužilého elektra, jaké odpovídá 40 procentům hmotnosti prodaných nových spotřebičů průměrně za tři roky zpětně. Ročně se u nás prodá

zhruba 175 000 tun elektrozařízení, každý z nás by tedy měl odevzdat k recyklaci minimálně zmíněných sedm kilo.

Předběžné výsledky sběru v roce 2015, které jsou k dispozici, naznačují, že by se to mohlo podařit. Jen sběrnými místy vytvořenými kolektivním systémem ELEKTROWIN prošlo od ledna do října na 30 000 tun starých spotřebičů, což odpovídá celoročnímu sběru v roce 2014. Věříme, že především díky podpoře široké veřejnosti, které není lhostejný osud naší planety, i novou vyšší kvótu letos opět s rezervou naplníme.

A jak je na tom naše město?

Naše město má průměrnou výtěžnost nechlazení (tj. velkých spotřebičů a malých spotřebičů na obyvatele):

2016 – 1 q 0,20 (kg/obyvatel)

2016 – 2 q 0,65 (kg/obyvatel)

Výtěžnost velkých a malých spotřebičů v kg/obyvatele je jedním z hlavních kritérií motivačního programu, ze kterého může obec žádat o odměnu ve výši až 100 000 Kč ročně.

Společně s fixním čtvrtletním příspěvkem 2,15 Kč/kg za velké a malé spotřebiče můžeme získat také zajímavou roční odměnu, jejíž výše závisí na dosažené výtěžnosti těchto odevzdaných spotřebičů. Abychom mohli čerpat roční odměnu v maximální výši 2 Kč/kg, musíme ještě předat ke zpětnému odběru minimálně 11,87 tun elektrozařízení, tj. cca 237 spotřebičů (pouze velké a malé spotřebiče). Město by pak mohlo získat v roce 2016 62 572 Kč (částka je bez odměny za sběr chlazení).

Odkládejte ZDARMA vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat prodejci při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na sběrný dvůr
- Využijte mobilních sběrných míst – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz

25 let odpadového hospodářství v regionu

Mgr. Antonín Hostina,
zastupitel města Lanžhot

Čas letí a my si to uvědomujeme především při pohledu na naše děti. Jedním z „našich dětí“ je i společnost HANTÁLY, a. s., která letos slaví 25. výročí své existence.

Společnost byla založena zakladatelskou smlouvou dne 27. 6. 1991 na základě ustavující valné hromady, která se konala ve Velkých Bílovicích dne 15. 8. 1991. Zakladatelskou smlouvu tehdy podepsaly obce: Břeclav, Bořetice, Podivín, Hrušky, Velké Pavlovice, Kostice, Lanžhot, Moravský Žižkov, Lednice, Vrbice, Moravská Nová Ves, Zaječí, Rakvice, Přítluky, Tvrdonice, Týnec, Velké Bílovice a obec Němčičky. Předsedou společnosti byl zvolen František Vaněk, starosta Velkých Bílovic, dalšími členy představenstva byli: Rostislav Černohorský - Břeclav, Rudolf Poslušný - Hustopeče, Václav Petrásek - starosta Bořetic a **Tomáš Polách - starosta Lanžhota**. Dneska má společnost 36 akcionářů - obcí a měst Břeclavska a Hustopečska.

Cílem založení společnosti bylo řešit neuspokojivý stav v odpadovém hospodářství v našem okrese. Nová legislativa nařídila uzavřít dosavadní skládky a řešit odpadové hospodářství komplexně.

Z vlastních prostředků - finanční prostředky akcionářů - obcí - vybudovaly obce za 25 let společnost, která patří mezi nejvýznamnější společnosti nakládající s odpadem na Břeclavsku a Hustopečsku. Základní prioritou společnosti je poskytování služeb v oblasti odpadového hospodářství svým akcionářům, tedy ob-

cím a městům okresu Břeclav a dalším zákazníkům.

V roce 2007 společnost iniciovala vznik Dobrovolného svazku obcí Čistý jihovýchod, jehož členy jsou právě akcionáři.

Cílem byl společný postup při získávání dotačních finančních prostředků, zejména z Operačního programu životního prostředí.

Díky této spolupráci a úspěšným žádostem se podařilo **z dotací realizovat 14 sběrných dvorů**, vybudovat centrální kompostárnu a zajistit nákup nádoby na biologicky rozložitelný odpad, svozovou techniku, kontejnery, drtící linku na stavební suť. **Rovněž sběrný dvůr v Lanžhotě je pořízen v rámci tohoto společného projektu.**

Za uplynulých 25 let se podařilo vybudovat společnost s velkým regionálním potenciálem v oblasti odpadového hospodářství, kde je zřejmá smysluplnost meziobecní spolupráce!

Výše základního kapitálu

Rok 1991 6 200 000 Kč

Rok 2016 66 160 000 Kč

Výše vlastního kapitálu 97 000 000 Kč

Město Lanžhot je čtvrtým největším akcionářem společnosti, kde vlastní 37 akcií, 4,47 %.

Od roku 2012 město Lanžhot komplexní služby společnosti nevyužívá. Společnost HANTÁLY, a. s., zajišťuje pro město Lanžhot pouze svoz bioodpadu a dodává zdarma popelnice na bio odpad, provádí školení obsluh sběrného dvora a provádí jejich metodické vedení.

Množství odevzdaného odpadu v tunách za poslední čtyři roky ve městě Lanžhot

Rok	Komunální odpad	Velkoobjemový odpad	Separovaný odpad (tríděný)
2012	696	123	120
2013	804	181	134
2014	579	160	106
2015	508	148	114

Tabulku předkládá ředitelka společnosti HANTÁLY, a. s., Ing. Jana Krutáková

Zda rozhodnutí odejít od společnosti HANTÁLY, kde jsme měli významné slovo, bylo správné, ukáže budoucnost.

Lanžhotský sběrný dvůr měl vloni 15 let

Když řekneme „sběrný dvůr v Lanžhotě“, tak nám okamžitě napadne na jeho hospodáře a správce v jedné podobě, kterým je **Jan Škrobáček**, který dvůr spravuje od zahájení jeho provozu. Pan Škrobáček nás od zahájení provozu učil třídit odpad, a ne vždy za tuto činnost sklízел od občanů vděk. I přes nemístné narážky některých občanů, byl a je sběrný dvůr pod jeho správcovstvím, vždy v naprostém pořádku a má svůj řád. Za dobu správcovství

pan Škrobáček nezná volnou sobotu (Jak říká: „Šest let jsem nebyl na sobotním koštu vín.“) a vychází vstříc i těm, kteří potřebují uložit odpad (po dohodě s městem), i ve dnech, které nejsou určeny k ukládání odpadu. Pan Škrobáček se rozhodl v září tohoto roku ze sbě-

rného dvora odejít, a taky odešel, ale ne na dlouho. Po neúspěšném výběru nových správců dvora se pan Škrobáček vrací zpět, kde by měl být do konce roku. Pokud se nenajde plnohodnotná náhrada, tak se s ním budeme na sběrném dvoře potkávat i v nadcházejícím období, „a to je dobře“. Spolu s panem Škrobáč-

Správce sběrného dvora v Lanžhotě Jan Škrobáček

kem se od září o náš odpad na sběrném dvoře stará i paní Hana Šinková. Potvrzuje se staré pravidlo: „Když schází ředitel, tak se nic neděje, ale bez obslužného personálu podnik nefunguje.“ A tak si těchto lidí vážme a přejme jim v jejich odpovědné práci vše dobré.

Socha „římského lva“

Lenka Topolanská

Slovanské hradiště Valy v Mikulčicích je známá a navštěvovaná národní kulturní památka. Jeho historie se datuje do 8. století našeho letopočtu. Je to místo počátků naší státnosti a možného působení věrozvěstů sv. Konstantina – Cyrila a Metoděje.

Ale na území, kde žijeme, na dolním toku řeky Moravy, se nachází i památka o více než 500 let starší než zmíněné mikulčické hradiště. Je to kamenná lví skulptura z Moravské Nové Vsi.

Informace o soše, jejím nálezu a dalším osudu jsem získala od Milady Filipovičové, moudré pamětnice z Moravské Nové Vsi, která se provdala za vnuka nálezece sochy.

Kamenného lva našel v roce 1889 rolník (a později starosta M. N. Vsi) Pavel Filipovič, při zakládání vinohradu. Byla v hloubce asi 70 cm pod povrchem. Následně prokopával okolí místa nález, ale bezvýsledně. Vinohrad, kde byl nález učiněn, je na nejvyšším místě mohutné říční terasy, v poloze „Stará hora“. Socha pak celá léta zdobila dvůr usedlosti č. 8, patřící rodu Filipovičů, ceněna a obdivována. V červnu 1955 byla zapůjčena k výzkumu na hradiště Valy Mikulčice, odkud se již nevrátila.

Socha lva je vytesána i s podstavcem z jednoho kusu jurského bílého vápence. Je 112 cm dlouhá, 64 cm vysoká a 35 cm široká. Představuje postavu pololežícího lva, svírajícího v přední tlapě kořist. Socha je značně porušená,

vlivem dlouhodobého působení počasí a zejména vody je její povrch poškozen, také zadní část nohou chybí. Přesto je patrné, že vznikla citlivou rukou neznámého tvůrce. Má proporce úměrné skutečným proporcím lvího těla, zůstala patrná hříva, rýsující se žebra a kořen ocasu zvířete.

Zpodobňování lvích figur bylo v prvních stoletích našeho letopočtu velmi časté, svědčí o tom množství nálezů. Na obou stranách řeky Moravy, zejména na jejím dolním toku, byly odkryty četné nálezy, vztahující se k pobytu Římanů na naší půdě. Například v těchto místech: Devín, Devínská Nová Ves, Sekule, Skalica aj. Na moravské straně řeky byly objeveny sídliště a hroby, patřící převážně do druhého a třetího století n. l., jako: v Břeclavi, Bzenci, Kosticích, Lanžhotě, Mikulčicích, Hodoníně apod. Také jsou doloženy vojenské tábory a při nich ležící osady kupců – např. villa u Mušova z druhého stol. n. l., která sloužila jako předsunutá vojenská stanice Římanů.

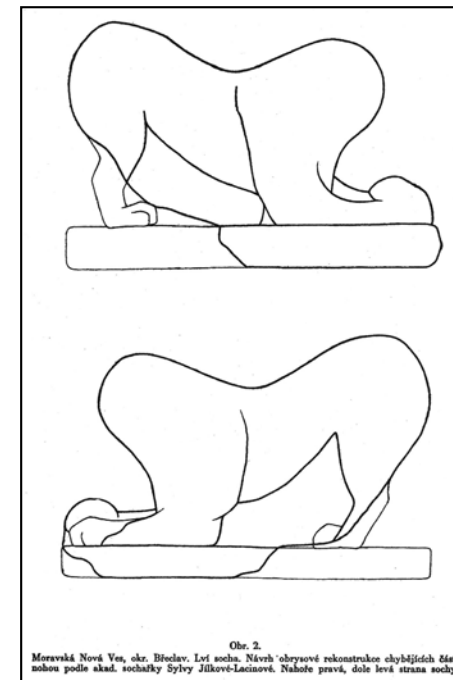
Stáří neoveské lví skulptury lze zatím jen odhadovat. Řadí se mezi pozoruhodné výtvořky monumentálního římského provinciálního skulpturálního umění. Vznikla pravděpodobně nejpozději ve třetím století n. l. Otevřenou otázkou zůstává i místo jejího vzniku.

Snad bude možné získat bližší určení po podrobném rozboru vzorku kamene sochy, provedeném archeology.

Také důvod jejího objevu na místě dominujícím okolí je obestřen tajemstvím. Byla součástí kdysi stojícího kultovního památníku nebo mohla být náhrobním kamenem?

Vyprávění o kamenném lvu v podání paní Filipovičové pro mne bylo velkou výzvou a motivací v pátrání po jeho dalším osudu. Sochu jsem našla v budově nové archeologické základny Mikulčice - Trapíkov, umístěnou na čestném místě u vchodu. Společně s paní Filipovičovou jsme základnu letos na jaře navštívily. Fotografie dokumentuje jejich setkání po 61 letech.

Věřte, stálo to za to !)

Obr. 2.
Moravská Nová Ves, okr. Břeclav. Lví socha. Návrh obrysově rekonstrukce chybějících částí nohou podle akad. sochařky Sylvie Jílkové-Lacinové. Náhle pravá, dole levá strana sochy.

Na základě vyprávění Milady Filipovičové z Moravské Nové Vsi a studie Borise Novotného, AÚ ČSAV, odb. Brno z roku 1960 zpracovala Lenka Topolanská.

Hosté z Velkých Levár obdivovali krásu lužních lesů

Marie Petřlová

*Kdo nemiluje stromy, ať netvrdí,
že miluje člověka.*

Ruskin John

Letos v srpnu se konečně uskutečnil plánovaný výlet důchodců z Velkých Levár do našich lesů. Hosté přijeli na Náměstí, odkud jsme společně odjeli autobusem na Polinku.

Staré duby, topoly a jasany obklopující mýtinu s loveckou chatou vytvářely příjemný stín, sluneční paprsky probouzely přírodu a ptáci ve větvích stromů nás vítali svým koncertem. Vlastík Straka odjel s hosty a dalšími zájemci co nejbližší k soutoku. Dále jsme se nemuseli prodírat cestičkou zarostlou kopřivami, liánami

a divokým chmelem, protože nás tam zavedl pěkný chodníček vybudovaný z prken.

Soutok řek Dyje s Moravou se nachází na hranici České republiky, Slovenska a Rakouska, což dosvědčuje hraniční kámen z roku 1755 se jménem Marie Terezie. Tato ojedinělá krajina se zbytky přirozených lužních porostů pralesního charakteru uchvátla naše hosty. Vyskytuje se zde řada chráněných druhů rostlin a živočichů. Některé stromy v pásmu dubových a jasanových lužních lesů jsou staré 300 až 400 let. Na břehu soutoku řek roste dub, lípa, habr a babyka. Vrby sklánějící se nad vodní hladinou vyprávějí příběhy o dávných časech. Některé jsou zlomené nebo vyvrácené na zemi, ale jejich koruny se zelenají. Na dokreslení úvodní slova Jaromíra Tomečka ke knize Zelená perla:

„I vy, kteří jste viděli mnohé přírodní divy doma i v zahraničí, jakmile vkročíte do tohoto přírodního chrámu, budete si připadat jako byste se vrátili do ztraceného ráje.“

Když jsme se vrátili plni dojmů na Polinku, všechno již bylo připraveno k opékání špekáčků. V chatě v kuchyňce jsme mohli vařit kávu nebo čaj. Naši hosté dobře zapadli mezi Lanžhotčany a rozproudila se srdečná zábava. Lesem se nesly krásné melodie moravských i slovenských písniček a s něhou hladily stromy jak křídly motýlů. Naše přátelství s důchodci ze Slovenska se ještě více utužilo. Byli velmi nadšeni z pěkně prožitého dne v přírodě a my spokojeni, že jsme jim s hrdostí mohli ukázat naše dědictví, zbytky původních lesů, které nenajdete nikde v Evropě.

Jménem výboru děkuji všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na tomto zdařilém výletě, hostům, že přijeli a všem, kteří svou přítomností vytvořili pohodovou dobrou náladu.

Vzpomínání na hody

Marie Prajková

I v letošním roce, stejně jako léta předtím, se v závěru léta konala největší slavnost roku našeho městečka. Byly to pověstné lanžhotské hody.

Už po mnoho let se v pátek večer naskytá příležitost posedět a zazpívat si spolu s mužskými sbory na předhodovním zpí-

le Povýšení svatého Kříže. Hned po obědě krojovaná chasa odchází za doprovodu muziky pro stárka. Musím se přiznat, že pro mne je nejkrásnějším momentem celých hodů, když mladí šohaji vedou svého stárka pod máju. Letos dovedlo stárka pod máju 21 chlapců. Po hošijích za chlapci přišlo 18 děvčat. Nedalo mi to, abych se

neuchýlila ke srovnávání. Když jsem v roce 1965 tancovala na svých prvních hodech, tak šlo pro stárka přes 60 chlapců a děvčat bylo pod májů více než padesát. Letos do chasy přišli dva chlapci a tři děvčata. Z našeho ročníku před jedenapadesáti lety došlo pod máju 15 děvčat a stejný počet chlapců. Nás tehdy vycházelo z devátých tříd 60 až 70. Je snad dnes ve škole o tolik méně dětí?

A když jsem si vzpomněla na školu, tak se mi vybavila příhoda

Zleva: Vlasta Šošková, Maruška Uhrová, Ludmila Šošková, Jana Uhrová, Dana Hrabíková, Zdeňka Tučková, Marie Mikuličová, Ludmila Bartošová, Božena Paulíková, Marie Bartošová st., Jarka Hakalová, Marie Bartošová ml. (Prajková), Květa Šuláková, Marie Tučková a Marie Škrobáčková. Celkem patnáct děvčat.

vání, na které zve Mužácký sbor z Lanžhoty všechny příznivce cimbálové muziky a také našich slováckých písniček. V sobotu odpoledne probíhá na Náměstí velkolepé stavení máje, které přiláká na pomoc domácí mužskou část populace. Tato tradice je každoročně sledována diváky domácími i přespolními.

A konečně je tady nedělní hodové ráno. Duchovní oslava za účasti chlapců a děvčat v krojích probíhá při mši svaté v koste-

z deváté třídy. Měli jsme hodinu geometrie a pracovali jsme s kružítky. Najednou mne něco píchlo a já jsem uprostřed hodiny vyskočila ze židle. Třída se smála a pan učitel Mazuch mě pokáral, abych nevyrušovala, a že mu vše vysvětlím po vyučování. Polil mě horký pot, když jsem si uvědomila, že budu po škole jako nějaký darebák. Za celých devět let mě takový trest nepotkal. O přestávce jsem zašla za svou kamarádkou Mařenkou Uhrovou,

kteřá chodila o rok níž. Domluvila jsem se s ní, že spolu se mnou můj trest po vyučování odsedí. Když zazvonil poslední zvonek, třída si balila věci před odchodem domů. Já jsem si řekla, že pro jistotu ještě skočím na WC. Po chvíli přišla do naší (již prázdné) třídy moje kamarádka Mařenka. Sotva se posadila, dveře se rozlétly a do nich vstoupil pan učitel. Když uviděl moji kamarádku, znejistěl a šel se podívat na chodbu na dveře, jestli je ve správné třídě. Přesvědčil se, že je to 9. A. Vrátil se zpět a na mou kamarádku vybafl, co že dělá v cizí třídě. Než mu kamarádka vysvětlila, že bude po škole se mnou, já už jsem se vracela do třídy. Ten moment asi panu učiteli vše došlo a tak nám řekl: „Sbalte se a běžte obě domů!“ Ani si ne-

vzpomněl na to, že se chtěl dovědět, proč jsem v matematice vyrušovala. A já jsem byla ráda, že jsem nemusela prozradit klukovinu spolužáků, kteří se už za pár týdnů měli stát mými tanečníky u muziky. Myšlenka na náš vstup mezi dospělé nás děvčata provázela už celý rok, protože stejnou dobu nám naše maminky chystaly krásné kroje. Není tedy divu, že jsme se k muzice velmi těšily.

Ale abych se vrátila zpět k našim hodům. Vzpomněla jsem hody mého mládí a také hody, jaké máme v Lanžhotě v současnosti. Nabízí se otázka. Jak se tato tradice uchová za deset, dvacet nebo za padesát let? Budou ještě v Lanžhotě hrdí na své kroje, písně a tradice?

Mužáci z Lanžhota

Ing. Josef Uher

Blíží se nejdůležitější svátky roku, a to Vánoce a Nový rok. S koncem roku bývá spojováno rovněž bilancování, co jsme v daném roce dosáhli a rovněž co se nepodařilo, nebo mohlo být lepší.

Tak tedy malé ohlédnutí přináší i lanžhotský mužácký sbor. Už začátkem tohoto roku se náš sbor zúčastnil veřejného vystoupení s dechovou hudbou Kameníkovi muzikanti v kulturním domě v Hodoníně, kde zároveň proběhl křest jejich nového CD, na jehož natáčení jsme se jako hosté podíleli.

Další akcí bylo vystoupení mužácků v Dubňanech na přehlídce mužských sborů z oblasti celého Slovác-

ka, kam jsme již pravidelně zváni více jak 15 let. Dále náš sbor vystupoval v Dolním Němčí, Hruškách a na předhodovém zpívání ve Tvrdonicích a Rohatci a samozřejmě též na domácím předhodovém zpívání

foto Kateřina Paulíková

a rovněž doma na akci pořádané naším ženským sborem.

Mimo výše uvedené akce se náš sbor podílel také na natáčení CD manželů Uhrových.

V letošním roce nás čeká ještě - již pravidelná zpěvná účast při žehnání vína a také příprava na oslavu 20. výročí

založení našeho mužáckého sboru, která by měla být uskutečněna za širší účasti i cizích sborů začátkem příštího roku.

Na všech výše jmenovaných vystoupeních v širokém okolí náš sbor doufáme, že důstojně reprezentoval Lanžhot, protože sklízel vysoké uznání a členy sboru potěšilo dost časté vyjádření jak posluchačů, tak i členů cizích sborů „na vás zatím nikdo nemá“.

A co se nepodařilo, co nás mrzí?

Vzhledem k tomu, že Lanžhot je vyhlášený daleko široko jako nositel folklórních tradic, krojů, skladatelů písniček a zpěváků, tedy se od nás i hodně očekává, počet členů našeho Mužáckého sboru tomu neodpovídá. Častokrát se setkáváme s tím, že jsme na vystoupeních více sborů početně nej-

Mužský sbor z Lanžhota, foto Kateřina Paulíková

slabší sbor. Vždyť třeba i mužácký sbor obce Kozojídky, která má jen asi 750 obyvatel, má početnější sbor než my! A to není jen naše ostuda! Nad tímto by se měli zamyslet ne jen všichni dobří zpěváci, ale i ti, jimž reprezentace Lanžhota touto formou není lhostejná!

Proto, kdo máte rádi zpěv - mladší i starší, přijďte náš mužácký sbor posílit, budete vítáni! Nenechte zaniknout to, co Lanžhot dělá Lanžhotem nejen v oblasti zpěvu, ale i dodržování tradic spojených s uchováním a nošením krojů.

Závěrem bychom chtěli poděkovat MěÚ Lanžhot za finanční a organizační podporu a všem občanům a našim příznivcům přejeme šťastné a veselé Vánoce a požehnaný nový rok!

Léto s Íqéčkem

Vojtěch Veselý, pedagogický pracovník
IQ Roma servis, z. s.

Léto se dávno přehouplo do podzimu, ale v našich hlavách se stále drží plno vzpomínek, zážitků a nových zkušeností, které jsme získali během letních volnočasových aktivit realizovaných v Lanžhotě. Když se na ško-

lách učitelé na konci

roku loučí se svými žáky, tak jim často říkají, aby si odpočinuli od učení. My jsme si ale během léta ověřili, že je to právě naopak. Prázdniny jsou doba, kdy se každý žák může učit věcem, které opravdu chce

Výlet do lanového centra Hájenka v Poštorné

a zajímají ho. A přesně v tomto duchu se nesl i letní volnočasový program pro lanžhotské děti. Naši pracovníci se během léta s dětmi věnovali množství aktivit. Děti zkoušely hrát divadlo, malovaly, hrály společenské hry, spolupracovaly v týmu a poznaly spousty dalších aktivit. Poslední srpnový týden jsme uspořádali výpravu do nově otevřeného lanového centra v Břeclavi, kde všichni poznali, jak je těžké

překonat sám sebe a svůj strach. I s touto výzvou se naši nejmenší vypořádali a domů si odnesli dobrý pocit ze zdolání svých hranic. Celé léto pak završil společný táborák, kde jsme se společně s dětmi a jejich rodiči bavili o tom, co mají na Lanžhotě rádi, ale i tom, co by třeba rádi změnili. Závěrem bychom chtěli poděkovat městu Lanžhot za jeho vřelý přístup a v příštím roce se těšíme na shledanou i na viděnou.

Skautský podzím

Kateřina Holobrádková

Se začátkem školního roku začal i rok skautský. Zahajovací schůzka proběhla druhý zářijový pátek v Lesní šutrovni. Teplého dne jsme využili ke koupání. Nechyběly hry, povídání zážitků z prázdnin, opékání, zpívání ani nocování v indiánském teepee.

V den svátku svatého Václava jsme za tenisovými kurty v areálu Sokolské uspořádali

dali Bantuden. Na zábavné odpoledne přišlo přes 80

dětí, které si mohly vyzkoušet například střelbu z luku nebo vzduchovky, skoky v pytích, střelbu na lakrosového brankáře nebo otestovat svou zdatnost v lanovém centru.

První říjnovou sobotu se v Lanžhotě konal druhý ročník Mezioddílového

sportovního fightu. Náš oddíl hostil chlapecký a dívčí oddíl z Břeclavi a chlapecký oddíl z Mikulova. Společně jsme se utkali ve sportech, jakými jsou lakros, fotbal, ringo nebo branball. Své vítězství z minulého roku právem obhájil chlapecký břec-lavský oddíl Plamen.

S podzimními prázdninami přišla tradiční třídní podzimní výprava. Tentokrát jsme v hojném počtu 38 členů vyrazili do brněnské části Královo Pole. Kromě her, učení znalostí z přírody a z dějin skautingu jsme celou sobotu strávili procházkou kolem Brněnské přehrady a návštěvou hradu Veveří.

Svatomartinský pátek jsme využili k sázení dalších stromů v okolí Lanžhota. Tentokrát jsme sadili borovici a lísky v Lesní šutrovni v blízkosti ptačí vesnice.

V pátek kolem svatého Mikuláše pořádáme již tradiční akci pro veřejnost s názvem Slavnost světél. Letošní se konala 2. prosince. Tentokrát lucerničkový a lampionový průvod s Mikulášem, čerty a anděly šel na broukoviště, kde kromě létajících lampionů se vypouštěli i plovoucí lampiony.

A co nás čeká v období vánočních svátků? Nebude chybět tradiční vánoční besídka, kde se obdarujeme vlastnoručně vyrobenými dárky, zdobení stromčku pro zvířátka v lese anebo putování s betlémským světlem z Břeclavi a následné přinesení do kostela.

Oddíl Bantuové přeje všem občanům našeho města radostné a poklidné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví a pohody. Taktéž všem děkuje za podporu.

foto Matěj Kořínek

Koňarské akce

Petra Uhrová,
za spolek Koňské stezky Podluží

20. 8. 2016 náš spolek s velkou pílí pořádá 6. ročník Dne koní. Tradiční vozatajské a westernové závody měly rychlý a svižný průběh. Pohár starosty města si odvezl Zdeněk Uher ml. Fabiš. Westernové závody jsme rozdělili do dvou kategorií - barely a tyče. V obou disciplínách vyhráli přespolní.

Naši mladí si připravili ukázkou „Jump and Drive“ v překladu „skoč a jed“. Je to adrenalinová disciplína, která kombinuje jezdeckví a vozatajství. Tuto soutěž si moc užili a měli velkou radost, že se naše rychlostní „představení“ divákům líbilo. Inspirační příšla na Velkém jezdeckém dnu v Národním hřebčíně v Kladru, kam jsme uspořádali červený zájezd.

Kaskadérská a divadelní skupina Štvančí z Brna a jejich vystoupení US kavalérie v dobových kostýmech, s rekvizitami a sehranými jezdci obohatila naši akci o velký zážitek. Sklidili velký úspěch, i oni sami si chválili velkou návštěvnost a ovace od publika.

Již po deváté se sešlo několik nadšenců koní z Lanžhota a okolí, aby zakončili jezdeckou sezónu Hubertovou jízdou. Jezdci a vozataji jeli každý svou cestou, ale cíl byl jasný – Pohansko. Svatý Hubert nám tentokrát přál a provázelo nás krásné podzimní počasí. Nejbystřejším a nejrychlejším „hledáčem“ lišky se stala Petra Baťková. Jízdu jsme zakončili malým, ale o to víc příjemným, posezením v hospodě u Zámečku.

Všechny naše koňarské akce nám zdokumentoval Miroslav Petrla, za což mu velice děkujeme.

Hubertská jízda, foto M. Petrla

Den koní 2016, foto M. Petrla

Hubertská jízda, foto M. Petrla

Těšíme se na Vás opět na svatého Štěpána na Náměstí, kde si budeme vyprošovat už po desáté zdraví a oproštění od neduhů na rok 2017.

Výlov

Jiří Košutek

V uplynulém období jsme se nejvíce zaměřili na přípravu rybníka Kout k výlovu. Byla udělána nová elektroinstalace a odstraněno staré nevyhovující oplocení, které nezabránilo poškozování budovy a přístřešku. V rámci brigády vybudují naši členové plot nový, abychom předešli dalšímu poškozování našeho majetku.

Dne 5. listopadu proběhl výlov rybníka Kout, který je pro nás největším rybářským svátkem v roce. Účast členů, kteří přišli, byla s porovnáním s jinými lety velmi vysoká. Zapojil se i náš rybářský potěr, který se od začátku dožadoval zadání úkolů, které by mohl splnit. Je velmi pozitivní, že už naši nejmenší členové své členství v rybářském spolku vnímají jako čest a ne povinnost.

Krásné počasí přilákalo i velké množství diváků, pro které bylo připraveno občers-

tvení, a to v podobě kapříků hranolek a makrel.

Jsmo rádi, že přišli i zastupci města se starostou. Velmi příjemná byla i návštěva členů spolku Koňské stezky Podluží, kteří měli ve stejný den Hubertovu jízdu a upravili trasu tak, aby nás přijeli pozdravit, za což jim děkujeme.

Při této akci vznikla zajímavá myšlenka na pořádání dětského dne ve spolupráci s městem a všemi spolky v našem městě. Termín je sice ještě daleko, ale zapojení všech spolků a města je velmi dobrý nápad. Náš spolek má na nadcházející rok hodně plánů, které se připravují již teď. Chceme zkrášlit okolí rybníka Kout, který máme pronajatý od města a velmi si toho vážíme. Zajímavá je myšlenka spolupráce s Lužán-

foto Kateřina Paulíková

kem na využití louky na lokalitě Failerovka k udržení obojživelníků. Toto je jen zlomek některých z našich nápadů, které chceme příští rok zrealizovat.

Samozřejmě probíhá údržba i všech našich dalších lokalit, které vlastníme nebo na ně máme rybářské právo. Práce na příští rok je hodně a pokusíme se vše stihnout.

Na závěr bych chtěl poděkovat městu Lanžhot, sponzorům, spoluobčanům, členům výboru a všem členům našeho spolku za podporu, přízeň a velmi dobré fungování rybářského spolku Lanžhot.

foto Kateřina Paulíková

Všem našim spoluobčanům a členům přejeme krásné prožití vánočních svátků a v novém roce hodně zdraví, štěstí a mnoho úlovků.

Petrův zdar!

Áčko se drží v divizi

Michal Bernát

Lanžhotští florbalisté odstartovali svou 14. sezonu v ČFBÚ. Sezona byla ve velkém očekávání, protože mužské áčko poprvé hraje divizi, čili soutěž čítající nejlepší

mužstva z Jihomoravského, Zlínského, Olomouckého a Mo-

ravskoslezského kraje. Soutěž si plně užíváme a vnímáme ji jako odměnu za mnohaleté snažení. Jsme rádi, že mužstvo stavíme na svých odchovancích a bez cizích posil držíme krok se zkušenějšími mužstvy z Brna, Ostravy, Přerova nebo Šumperku. Soutěž je hodně vyrovnaná a ze sedmi utkání tři musela být rozhodnuta až v prodloužení, případně nájezdech. Z dvanácti mužstev

foto M. Šudrlo

se momentálně nacházíme na 6. příčce. V kanadském bodování se klasicky nejvíce vede duu Bernát - Škrobáček.

V mládežnických kategoriích jsme odstartovali sezonu soustředěním v Jedovnici, kterého se zúčastnilo 25 dětí a sedm trenérů. Poté kategorie příprava absolvovala soustředění ve Valticích.

Do výběru nejlepších starších žáků Jihomoravského kraje byli vybráni Michal Konrád, Tomáš Melichar a Marek Štěpnička.

V kategorii mužů jsme začali klasicky letní přípravou a od srpna už na hokejích ve valtické hale a poté doma v Lanžhotě. Podařilo se nám zorganizovat střelecký trénink s extraligovým hráčem Lukášem Petříkem z Panthers Otrokovice a ex-extraligovým brankářem Pavlem Zahradníčkem.

foto K. Hružová

V kategorii mužů jsme letos vyslali tři mužstva A, B a nově i C, které je převážně tvořeno juniory. Běčko bojuje s Florem a rezervou Telnice a o čelo v Jihomoravském přeboru mužů a zatím se drží na třetí příčce. Cěčko naskočilo do jihomoravské soutěže mužů, kde zatím uhrálo 2 body za dvě remízy. Mužská kategorie čítá celkem 50 hráčů.

Sedmá sezóna kuželkářské Uliční ligy

Radek Janík

Uliční liga v kužkách započala již svou sedmou sezónu. Do letošního ročníku se přihlásilo rekordních 15 družstev, tedy o jedno více než v ročníku minulém. Těší mě, že se žádné družstvo neodhlásilo, i když počet odehraných zápasů, které je nutné odehrát v týdnu, se již asi zcela naplnil. Zatím po odehrání tří kol nemáme neodehraný zápas. S tímto je však spojena i korekce nadstavbové části. Konečná tabulka bude na konci soutěže rozdělena na osm postupujících do finále A. Zde se bude hrát již pavoukovým systémem a z něj vyjde nový vítěz stávajícího ročníku. Finále B se bude vyvíjet stejným stylem. Takhle konec stihneme do doby „sazění erteleplí“. A kdo si zatím vede nejlépe?

Špice tabulky je vyrovnaná a rozhoduje prozatím skóre sražených kuželek. Daří se jak Celníkům a Hodinářům, tak obhájcům prvenství Lužničákům. Zvláštností letošního ročníku je fakt, že spousta velmi dobrých hráčů na začátku soutěže doslova vybuchla a své týmy nepodržela. Na druhou stranu noví hráči, kteří jsou do týmů zařazováni, podrželi své spoluhráče a uhráli tak skvělé výkony. Nedílnou součástí této soutěže jsou velmi dobré vztahy mezi hráči. Všichni již zcela pochopili, že je to především zábava, kdy si během zápasu lidé popovídají. Zaslých jsem takovou poznámku, že

kdyby nebylo kuželek, tak se někteří přátelé potkávají jen na pohřbech. S letošním ročníkem padl také jeden rekord. Ve výsledkové tabulce jsme se přehoupli přes stého hráče, který se za sedm ročníků zapojil do hry. Tímto bych chtěl poděkovat majitelům kuželny, manželům Osičkovým, za vstřícné jednání při obsazování kuželny. Jelikož zpravodaj vychází na konci roku, dovoluji mně, abych Vám všem popřál veselé Vánoce, pevné zdraví do nového roku a nám kuželkářům co nejvíce sražených kuželek.

Družstvo Lužničáků, foto Radek Janík

Tenisté ukončili sezónu

Radek Janík

Tenisový oddíl Sokola Lanžhot se definitivně rozloučil s letošní sezónou. O konečných výsledcích závodního hraní jsme psali v minulém čísle zpravodaje. Zbývalo ještě dohrát Neregistrovanou ligu, která se nese pod záštitou ATS Podluží. V I. lize se naši hráči umístili ve středu tabulky a skončili na pátém místě, což je v silně obsazené skupině určitě úspěch. Ve II. lize jsme dopadli ještě lépe a bronzová příčka nás neminula. V kategorii Veteránů to byl opět střed tabulky a nepopulární bramborová medaile. V MIXU to dopadlo stejně, čtvrtá příčka.

Tradičním turnajem, který nesmí chybět na hody, je turnaj hodovní. Letos jsme se rozhodli nehrát tradičně na hodovní

úterý, ale přesunuli jsme klání na hodkovou sobotu. A vyplatilo se. Za pěkného počasí a hojné účasti hráčů z okolí byl turnaj úspěšný a v tomto termínu budeme jistě pokračovat i nadále.

Poslední víkend v říjnu jsme už jen uklidili dvorce, připravili je na jaro a při závěrečném posezení se trochu zahřáli nejen skvělým ovarem, ale i dobrým vínem. Poděkování patří všem hráčům, trenérům a rodičům.

Tímto bychom Vám chtěli popřát hezké Vánoce a do nového roku pevné zdraví. Nám tenisům co nejméně obdržených „kanárů“.

Autobusy odjezdy			Vlaky odjezdy	
z Břeclavi X	z Lanžhota X	z Břeclavi 6 +	z Břeclavi	z Lanžhota
4:45	s g 4:56	f 6:28	5:35 60	5:15 60
5:15	g 5:31	10:48	6:15 67	6:15 60
5:16	f g 5:58	f 12:38	6:34 60	7:39
5:45	7:02 56	14:48	8:08 61	9:46 61
5:46	e 7:26 56	f 16:38	10:08	11:46
g 6:17	f 7:28	f 18:38	12:08	13:46
f 6:26	s f 7:26 50	20:35	14:08	14:46 62
6:45	f 7:55	22:30	16:08 63	15:46
6:48 56	s f 7:56	z Lanžhota 6 +	18:08	17:46 63
s 7:13 50	9:00 56	f 5:02	20:08 62	19:46
s 7:40	f 9:10	7:02	Poznámky X - jede v pracovní dny + - jede v neděli a svátek s - jede od/k Jednotě Nová ul. e - jede z/na náměstí Břeclav f - jede od/k nemocnici g - jede kolem Gumotexu	
e 7:39	f 10:10	f 9:02		
8:25 56	11:10	f 13:02		
f 8:30	12:10	f 16:17		
f 9:30	13:05	17:02		
f 10:30	g 13:25 56	19:02	Odjezdy jsou: od nemocnice,z náměstí a Nové ulice 50 - nejede 3.2.,13.- 17.3.,13.4.,3.7.- 1.9.,26.a 27.10. 56 - nejede 3.7.- 1.9. 57 - jede 3.7.- 1.9. 60 - jede v - ,nejede 14.-17.4.,1.a 8.5.,5.7.,17.11. 61 - jede v a 14.4.,5.7.,17.11. 62 - jede v - nejede 14-17.4.,1.a 8.5.,5.7., 29.8.,1.a 15.9.,1.a 17.11. 63 - jede - a ,nejede 14-16.a 30.4.,7.5.,5.7.,29.8., 1.a 15.9.,1.a 17.11. 67 - jede v a , 14.-17.4.,1.a 8.5.,5.7.,17.11.	
f 11:30	14:15 56	21:12		
12:40 56	s 14:48			
12:45	s 15:18			
13:45 56	15:38			
13.45 57	16:05			
e g 14:13 56	16:35			
s 14:32	17:05			
14:47	18:10			
s 15:02	19:10			
15:32	19:45			
s 16:02	20:10			
e 16:09	g 21:20			
16:45				
e 17:09				
17:45				
18:35				
19:35				
20:35				
e g 22:26				

by © FM/2016/17. změna platí od 10.2.2017 do 9.12.2017

Zlatnictví u Synagogy

Nově otevíráme
prodejnu v Břeclavi
na ulici 17. listopadu

17. listopadu 9, Břeclav
tel.: +420 777 357 180
info@zlatnictvi-breclav.cz

Otevírací doba:
Po - Pá 9:00 - 17:00
So 9:00 - 11:30

www.zlatnictvi-breclav.cz

Služby, které vám padnou na míru.

- hypotéky
- rychlý úvěr
- překlenovací úvěr
- stavební spoření
- pojištění majetku
- životní pojištění
- refinancování
- konsolidace úvěru

To vše z pohodlí domova a bez zbytečných poplatků!

wüstenrot

Kontaktujte nás pro více informací:
606 917 291

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz

Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová

Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: prosinec 2016

Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz

Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687

Uzávěrka zpravodaje 1/2017 – 19. 3. 2017

Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Výlov rybníka Kout

foto: Kateřina Paulíková

Chasa Lanžhot

foto: Kateřina Paulíková

Lužická lat'ka - děti ze ZŠ Lanžhot

foto: Denisa Spevářová

Hody ve školce

foto: Kateřina Paulíková

